

164

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 24 czerwca 1966 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie ustalenia terminów i wyznaczenia jednostek właściwych do przyjmowania zamówień na niektóre artykuły budowlane pochodzenia mineralnego, szklarsko-ceramiczne i korkowe.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz w związku z zarządzeniem Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 2 kwietnia 1963 r. w sprawie przydziałów, rozdzielników i uzgodnień dostaw oraz ogólnych warunków dostaw w obrocie krajowym pomiędzy jednostkami gospodarki społecznej (Monitor Polski z 1963 r. Nr 34, poz. 172, z 1964 r. Nr 73, poz. 343 i z 1965 r. Nr 64, poz. 355) zarządza się, co następuje:

§ 1. W załączniku nr 2 do zarządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 8 lipca 1959 r. w sprawie ustalenia terminów i wyznaczenia jednostek właściwych do przyjmowania zamówień na niektóre artykuły budowlane pochodzenia mineralnego, szklarsko-ceramiczne i korkowe (Monitor Polski z 1959 r. Nr 68, poz. 352,

z 1963 r. Nr 93, poz. 436, z 1964 r. Nr 35, poz. 166 i z 1965 r. Nr 40, poz. 228) zmienia się w grupie I (w tabeli) termin składania zamówień na:

- a) bloki i płyty ściennie (drobnowymiarowe) z betonu komórkowego,
  - b) cegłę wapienno-piaskową pełną i drążoną,
  - c) cegłę wapienno-piaskową drążoną (półtorówkę) 11 i 14-otworową,
  - d) cegłę ceramiczną: pełną, kratówkę i dziurawkę,
- z 20 dni przed kwartałem dostawy na 30 dni przed miesiącem dostawy.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:
M. Olewiński

165

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 14 czerwca 1966 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie całkowitego lub częściowego zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń.

Na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. z 1949 r. Nr 7, poz. 41, z 1956 r. Nr 44, poz. 201, z 1959 r. Nr 11, poz. 60 i z 1963 r. Nr 57, poz. 309) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 6 czerwca 1951 r. w sprawie całkowitego lub częściowego zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-49, poz. 648, z 1952 r. Nr A-44, poz. 626 i Nr A-93, poz. 1444, z 1953 r. Nr A-22, poz. 276 i Nr A-76, poz. 909, z 1955 r. Nr 13, poz. 136, z 1956 r. Nr 26, poz. 362, z 1957 r. Nr 47, poz. 291, z 1958 r. Nr 5, poz. 22, Nr 74, poz. 434 i Nr 94, poz. 515 oraz z 1959 r. Nr 72, poz. 381 i Nr 84, poz. 445) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 7 ust. 1 dodaje się pkt 9 w brzmieniu:
„9) pracownikom zatrudnionym w zakładach przemysłu poligraficznego — z tytułu premii za oszczędne zużycie papieru”,
- 2) w § 7 ust. 3 oraz ust. 4 pkt 1 i 2 wyrazy „wymienionych w ust. 1 pkt 1—8” zastępuje się wyrazami „wymienionych w ust. 1 pkt 1—9”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: J. Albrecht

166

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 28 maja 1966 r.

w sprawie współdziałania organów Milicji Obywatelskiej z komornikiem przy ustalaniu miejsca zamieszkania i miejsca pracy dłużników w sądowym postępowaniu egzekucyjnym.

Na podstawie art. 1073 § 3 i art. 1086 Kodeksu postępowania cywilnego zarządza się, co następuje:

§ 1. Organy Milicji Obywatelskiej prowadzą na wniosek komornika dochodzenia (poszukiwania) w celu ustalenia:

- 1) miejsca zamieszkania (pobytu) i miejsca pracy dłużników w sprawach o egzekucję świadczeń alimentacyjnych,
- 2) miejsca pracy dłużników w sprawach o egzekucję świadczeń na rzecz jednostek gospodarki społecznej.

§ 2. 1. O przeprowadzenie dochodzeń (poszukiwań), o których mowa w § 1, komornik zwraca się do organów Milicji Obywatelskiej dopiero wówczas, gdy zastosowane przez niego środki okazały się bezskuteczne.

2. Środkami, które komornik powinien zastosować przed zwróceniem się do organów Milicji Obywatelskiej, są wezwania strony do złożenia wyjaśnień, a także ewentualne wezwania osób nie uczestniczących w sprawie do złożenia informacji, nałożenie grzywny itp.

§ 3. 1. W sprawach o egzekucję należności nie przekraczających 1.000 zł komornik, przed skierowaniem odezwy do organów Milicji Obywatelskiej, obowiązany jest rozważyć, czy zachodzą warunki do umorzenia postępowania egzekucyjnego, określone w art. 824 § 1 pkt 3 Kodeksu postępowania cywilnego.

2. Przepisu tego nie stosuje się do egzekucji grzywien, kar pieniężnych, opłat sądowych i kosztów postępowania.

§ 4. 1. W odezwie komornik wskaże, jakie środki zostały przez niego zastosowane oraz jakie uzyskał wyniki.

2. Jeżeli odezwa dotyczy przeprowadzenia dochodzeń (poszukiwań) w celu ustalenia miejsca zamieszkania (pobytu) dłużnika alimentacyjnego, komornik dołączy odpis negatywnej odpowiedzi Głównego Biura Adresowego bądź też poda, że pod adresem wskazanym przez Główne Biuro Adresowe dłużnik nie zamieszkuje.

3. Jeżeli odezwa dotyczy przeprowadzenia dochodzeń (poszukiwań) w celu ustalenia miejsca pracy dłużnika, komornik wskaże miejsce jego zamieszkania.

§ 5. W odezwie komornik obowiązany jest podać w miarę możliwości pełne dane osobowe dłużnika, a także określić charakter sprawy egzekucyjnej.

§ 6. 1. Odezwe kieruje się do komendy powiatowej (lub równorzędnej) Milicji Obywatelskiej ostatniego miejsca zamieszkania dłużnika.

2. Jeżeli odezwa dotyczy przeprowadzenia dochodzeń (poszukiwań) w celu ustalenia miejsca zamieszkania (pobytu) dłużnika alimentacyjnego, ostatnie zaś miejsce zamieszkania dłużnika nie jest znane, odezwe kieruje się do komendy powiatowej (lub równorzędnej) Milicji Obywatelskiej ostatniego miejsca pobytu dłużnika, a w braku tych podstaw — do komendy powiatowej (lub równorzędnej) Milicji Obywatelskiej właściwej ze względu na siedzibę sądu, który wydał orzeczenie w pierwszej instancji.

§ 7. 1. Dochodzenia (poszukiwania) w celu ustalenia miejsca pracy dłużnika prowadzi się w miejscu jego zamieszkania, chyba że dłużnik pracuje w innym miejscu.

2. Dochodzenia (poszukiwania) w celu ustalenia miejsca zamieszkania dłużnika alimentacyjnego prowadzi się w razie potrzeby na obszarze całego Państwa.

§ 8. O wyniku dochodzeń (poszukiwań) komenda Milicji Obywatelskiej zawiadamia niezwłocznie komornika.

§ 9. Traci moc zarządzenie Ministrów Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych z dnia 28 czerwca 1963 r. — Instrukcja w sprawie współdziałania organów Milicji Obywatelskiej z komornikiem przy ustalaniu miejsca zamieszkania i miejsca pracy dłużników w sądowym postępowaniu egzekucyjnym (Monitor Polski Nr 58, poz. 300).

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *S. Walczak*
Minister Spraw Wewnętrznych: *M. Moczar*

167

OKÓLNIAK PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW I MINISTRA FINANSÓW

z dnia 4 czerwca 1966 r.

w sprawie zasad realizacji planu inwestycyjnego jednostek państwowych.

W związku z zapytaniem w sprawie obowiązujących zasad realizacji planu inwestycyjnego wyjaśnia się, że wobec wejścia w życie z dniem 1 stycznia 1966 r. nowych zasad finansowania inwestycji, wprowadzonych uchwałą nr 278 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji i kapitalnych remontów jednostek państwowych (Monitor Polski Nr 61, poz. 318) oraz zarządzeniami Ministra Finansów z dnia 26 listopada 1965 r. w sprawie planowania i uruchamiania środków na finansowanie inwestycji jednostek objętych lub rozliczających się z budżetem centralnym (Monitor Polski Nr 65, poz. 369) i w sprawie planowania i uruchamiania środków na finansowanie inwestycji i kapitalnych remontów jednostek objętych lub rozliczających się z budżetami terenowymi (Monitor Polski Nr 66, poz. 374), utraciło moc zarządzenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministra Finansów z dnia 19 sierpnia 1964 r. w sprawie wykonywania planu inwestycyjnego (Monitor Polski Nr 63, poz. 293). Zgodnie z wprowadzonymi zmianami przepisów o finansowaniu inwestycji oraz o planowaniu inwestycji (instrukcje Komisji Planowania przy Radzie Ministrów dotyczące opracowania projektów narodowych planów gospodarczych) od dnia 1 stycznia 1966 r. obowiązują następujące zasady:

- 1) 1) Decyzje o rozpoczęciu poszczególnych zadań inwestycyjnych i włączeniu ich do spisów zadań podejmują:
  - a) w zakresie inwestycji centralnych — Rada Ministrów,
  - b) w zakresie inwestycji jednostek budżetowych — właściwi ministrowie,
  - c) w zakresie inwestycji rad narodowych (z wyjątkiem inwestycji przedsiębiorstw) — prezydium rad narodowych;
 decyzja o rozpoczęciu wymienionych inwestycji zapada w drodze włączenia inwestycji do spisu zadań inwestycyjnych.
- 2) Decyzje o rozpoczęciu pozostałych inwestycji podejmują:
  - a) w zakresie inwestycji zjednoczeń — zjednoczenia,
  - b) w zakresie inwestycji przedsiębiorstw — przedsiębiorstwa.
2. Nowe inwestycje, polegające na budownictwie, mogą być rozpoczynane pod warunkiem:
  - 1) posiadania zatwierdzonej dokumentacji projektowo-kosztorysowej w zakresie określonym obowiązującymi przepisami,